

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobkyně: **I. N.**
zastoupená Mgr. Petrem Miketou, advokátem sídlem 710 00 Ostrava,
Jaklovecká 1249/18

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR**
sídlím 128 01 Praha 2, Na Poříčním právu 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 1. 2025 č. j. MPSV-2025/20866-923, o
nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 1. 2025 č. j. MPSV-2025/20866-923 **se zrušuje** a
věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo k odvolání žalobkyně změněno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 25. 6. 2015 č. j. 516587/15/OT, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o průkaz osoby se zdravotním postižením od 1. 4. 2015 tak, že výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně nově zní: „přiznat průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1. 4. 2015 trvale“. Žalobkyně konstatovala, že se jedná o další rozhodnutí ve shora uvedené právní věci – řízení o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, neboť všechna předchozí rozhodnutí žalované byla zrušena, naposledy pak v řízení vedeném u Krajského soudu v Ostravě pod č. j. 19 Ad 20/2022. Vzhledem k tomu, že existovaly pochybnosti o správnosti zjištění, ke kterým dospěly posudkové komise v předchozím řízení, soud v řízení vedeném pod č. j. 19 Ad 20/2022 ustanovil soudního znalce, MUDr. J. K., MBA, jehož závěry jsou zcela jednoznačné.
2. Soudem ustanovený znalec ve svých závěrech uvedl, že jde u žalobkyně o stav uvedený v odst. 2 písm. b) přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb., přičemž tento stav je u žalobkyně setrvalý od 1. 4. 2015. Krajský soud po provedeném dokazování, zejména pak s přihlédnutím k citovanému znaleckému posudku soudního znalce, zrušil rozhodnutí žalované ze dne 11. 5. 2022, č. j. MPSV-2022/82582-923. Uvedené závěry soudem ustanoveného znalce potvrzují informace z lékařské zprávy ze dne 2. 11. 2016 odborného lékaře, MUDr. P. H. (mimo jiné rovněž soudního znalce), u kterého se žalobkyně dlouhodobě léčí, podle které, vzhledem k souboru diagnóz považuje lékař za indikované, aby byl posuzované osobě přidělen statut osoby s nárokem na ZTP-P.
3. Žalobkyně pro stručnost odkázala v rámci skutkových tvrzení na obsah znaleckého posudku, včetně odborného vyjádření MUDr. S. O. ze dne 25. 7. 2023, které velmi podrobně zdravotní stav žalobkyně popisují. V odůvodnění Rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 8. 2023, č. j. 19 Ad 20/2022 se v bodu 32 uvádí, že v dalším řízení je správní orgán vázán právním názorem soudu, že v posuzovaném období od 1. 4. 2015, a to i k datu napadeného rozhodnutí byla žalobkyně postižena těžkým funkčním postižením orientace s nárokem na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem ZTP dle § 34 odst. 3 zák. č. 329/1991. Přestože Krajský soud vyslovil právní názor, kterým měl být v dalším řízení správní orgán vázán, správní orgán znovu doplnil dokazování o posudky posudkových komisí v Praze a v Plzni. Tyto posudkové komise dospěly ke stejným závěrům, jako v předchozím řízení a zcela odmítají závěry ze znaleckého posudku zpracovaného v řízení u Krajského soudu v Ostravě, č. j. 19 Ad 20/2022.
4. Žalobkyně považuje závěry posudků posudkových komisí v Praze a Plzni za nesprávné, nepřesvědčivé a opětovně poukazuje na shora uvedený znalecký posudek, odborné vyjádření a zprávu MUDr. H. Zatímco posudkoví lékaři ani žalobkyni neshlédli, jak soudní znalec, tak rovněž MUDr. H. ve svých závěrech čerpali mimo jiné z osobní zkušenosti při jednání s žalobkyní.
5. Žalobkyně konstatovala, že správní orgán v napadeném rozhodnutí uvádí, že nemůže vycházet ze znaleckého posudku, neboť musí vycházet z posudkových nálezů zpracovaných ve správním řízení. Žalobkyně považuje postup správního orgánu za zcela nezákonný, nerespektující předchozí rozhodnutí soudu a přijatý závazný právní názor.

6. S ohledem na skutečnost, že řízení je vedeno od roku 2015, žalobkyně předpokládala, že po rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 8. 2023 bude s konečnou platností dovršeno její úsilí o nalezení spravedlnosti a bude jí s účinností od 11. 4. 2015 přiznán průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem ZTP. Správní orgán však v dalším řízení znovu nerespektoval soudní rozhodnutí, přičemž v tomto případě již žalobkyně považuje postup ze strany správních orgánů za zneužití jejich pravomoci a odmítání spravedlnosti. Správní orgán na str. 21 napadeného rozhodnutí uvádí, že je vázán právním názorem soudu, jeho postup je však v přímém rozporu se soudním rozhodnutím.
7. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Shrnl průběh správního řízení, odkázal na závěry PK MPSV Praha a PK MPSV Plzeň, která provedla srovnávací posouzení dne 19. 12. 2024 s tím, že uvedená posudková komise se plně ztotožňuje s posudkovým závěrem PK MPSV Praha. Žalovaný uvedl, že v napadeném rozhodnutí řádně zdůvodnil, co ho vedlo k tomu, že nerespektoval závěry soudního znalce. Na základě zrušeného předchozího zrušeného rozhodnutí požádal o posouzení schopnosti pohyblivosti a orientace žalobkyně v období od 12. 5. 2022 k aktuálnímu datu jednání posudkové komise tak, aby bylo pokryto celé rozhodné období. Žalovaný současně citoval stěžejní závěry obou posudků.
8. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.r.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně zákonnosti správního řízení, které předcházelo jeho vydání, dle skutkového a právního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
9. Důvodem, pro který soud přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí je skutečnost, že se žalovaný neřídil závazným právním názorem zdejšího soudu vysloveným v předchozím zrušujícím rozsudku v téže věci č. j. 19 Ad 20/2022-107.
10. Krajský soud rozsudkem ze dne 31. 8. 2023 č. j. 19 Ad 20/2022-107 zrušil předchozí rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2022 č. j. MPSV-2022/82582-923 a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Učinil tak poté, co dokazování doplnil znaleckým posudkem znalce MUDr. J. K., MBA, znalce z oboru posudkového lékařství a z jeho závěrů vycházel.
11. Krajský soud v předmětném rozsudku 19 Ad 20/2022-107 kromě jiného uvedl, že „znalec dospěl k závěru, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou jsou u 53,5leté posuzované ženy psychická a mentální postižení. Jedná se o závislou poruchu osobnosti v těžkém stupni s indukovanými paranoidními rysy v terénu hraniční lehké mentální retardace se smíšenou úzkostně depresivní poruchou. Přidružené jsou středně těžké funkční poruchy opěrného a pohybového aparátu páteře, pravého kolenního kloubu se středně těžkou polyneuropatií dolních končetin a choroby interní povahy, především těžké bronchiální astma III. stupně s lehkou ventilační poruchou v terénu obezity II. stupně. Na základě posudkového zhodnocení dospěl znalec k závěru, že jde o osobu s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu ustanovení § 34 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, nejde o osobu se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34

odst. 4 citovaného zákona. Nejde o zdravotní stav uvedený v odst. 3 přílohy č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb., ve znění platném od 1. 1. 2014, ani mu svým funkčním postižením neodpovídá nebo s ním není svými funkčními důsledky srovnatelný, jde však o zdravotní stav uvedený v odst. 2 písm. m) citované přílohy. Těžká porucha schopnosti orientace byla stanovena v období od 1. 4. 2015 k datu 11. 5. 2022. Na otázku soudu, jakou měla žalobkyně v době od 1. 4. 2015 k datu 11. 5. 2022 schopnost pohyblivosti a orientace znalec uvedl, že z hlediska schopnosti pohyblivosti je žalobkyně osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti. Jde o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. g) přílohy č. 4 k vyhláše č. 388/2011 Sb., ve znění platném od 1. 1. 2014. Příčinou jsou strukturální postižení hrudní páteře pravostrannou skoliózou s gibbem, statodynamickou nedostatečností celé páteře s poruchou svalového korzetu. Na středně těžkém postižení pohyblivosti se podílí i kloubní poruchy na podkladě postižení pravého kolenního a obou hlezenních kloubů, středně těžkou polyneuropatií dolních končetin a přetížením způsobeným obezitou II. stupně. Z hlediska schopnosti orientace je žalobkyně osobou s těžkým funkčním postižením orientace. Jde o zdravotní stav uvedený v odst. 2 písm. m) přílohy č. 4 k vyhláše č. 388/2011 Sb., ve znění platném od 1. 1. 2014. Příčinou jsou psychická a mentální postižení, zvl. těžká závislá porucha osobnosti s indukovanými paranoidními rysy v terénu lehké mentální retardace se smíšenou úzkostně depresivní poruchou. Je schopna se orientovat pouze v domácím prostředí, v neznámém prostředí a exteriéru se bez doprovodu manžela orientuje pouze se značnými obtížemi. Znalec posoudil celkový zdravotní stav a funkční schopnosti žalobkyně a konstatoval, že žalobkyně je premorbidně psychicky a mentálně stigmatizovaná osoba s akcentovanou na manželovi závislou poruchou osobnosti v těžké formě, která způsobuje, že bez přítomnosti manžela, který žalobkyni plně ovládá, není schopna orientace v neznámém prostředí a v exteriéru. Jedná se o polymorbidní mentálně inferiorní osobu, tenzní, úzkostně depresivní, snadno ovlivnitelnou a manipulovatelnou s pohybovými obtížemi z důvodu středně těžkých poruch opěrného a pohybového aparátu. K posouzení její schopnosti orientace a pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru znalec uzavřel, že žalobkyně je schopna pohyblivosti v domácím prostředí i v exteriéru na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti. Je schopna se orientovat v domácím prostředí, v neznámém prostředí a v exteriéru se orientuje jen se značnými obtížemi na úrovni těžkého funkčního postižení orientace. Krajský soud neměl pochybnosti o správnosti vypracovaného znaleckého posudku. Závěry znalce jsou dle názoru soudu přesvědčivé, úplné a jednoznačné a soud v nich neshledal žádné rozpory. Znalec vyšel z lékařských zpráv popisujících zdravotní stav žalobkyně, ve znaleckém posudku zhodnotil závažnost všech dílčích zdravotních nálezů i celkového zdravotního stavu žalobkyně. Znalecký posudek je vyčerpávající, znalec zcela srozumitelně a konkrétně odpověděl na otázky položené soudem. Na základě lékařské dokumentace, kterou hodnotil od data 1. 4. 2015, kdy žalobkyně podala žádost o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k datu 11. 5. 2023, dospěl k závěru, že v uvedeném období byla žalobkyně postižena závislou poruchou osobnosti v těžkém stupni s indukovanými paranoidními rysy v terénu hraniční lehké mentální retardace se smíšenou úzkostně depresivní poruchou. Přidružené jsou středně těžké funkční poruchy opěrného a pohybového aparátu páteře, pravého kolenního kloubu se středně těžkou polyneuropatií dolních končetin a choroby interní povahy, především těžké bronchiální astma III. stupně s lehkou ventilační poruchou v terénu obezity II. stupně. Z hlediska schopnosti pohyblivosti je žalobkyně osobou se

středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti. Jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou jsou psychická a mentální postižení. Z hlediska schopnosti orientace na základě posudkového zhodnocení dospěl znalec k závěru, že jde o osobu s těžkým funkčním postižením orientace ve smyslu ustanovení § 34 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Jde o zdravotní stav uvedený v odst. 2 písm. m) přílohy č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb., ve znění platném od 1. 1. 2014. Ze znaleckého posudku je zřejmé, že znalec nerezignoval na zjišťování konkrétních projevů jednotlivých zdravotních postižení a nepřistupoval k hodnocení zdravotního stavu žalobkyně toliko formálně. Srozumitelně a konkrétně popsal jednotlivá funkční postižení a přezkoumatelným způsobem odůvodnil jejich dopad na schopnost orientace žalobkyně na úrovni těžké funkční poruchy orientace, zakládající dle § 34 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb. nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem ZTP. Z posudkových závěrů tohoto znaleckého posudku pak soud vycházel. Za situace, kdy znalec srozumitelně a konkrétně odpověděl na otázky položené soudem a dle názoru soudu je znalecký posudek zcela vyčerpávající, soud neshledal důvod provádět výslech znalce. Znalec v předmětném posudku hodnotil jednotlivá postižení odděleně, určil, která z nich mají největší dopad na schopnost pohyblivosti a orientace a hodnotil souběh všech diagnostikovaných postižení s jejich vzájemným působením na funkční schopnost pohyblivosti a orientace komplexně a ve všech souvislostech. Soud uzavírá, že znaleckým posudkem bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že v době vydání napadeného rozhodnutí, a to již od data 1. 4. 2015 byla celková schopnost orientace žalobkyně na úrovni těžké funkční poruchy orientace zakládající nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem ZTP dle § 34 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Skutkový stav ohledně zdravotního stavu žalobkyně před správním orgánem nebyl zjištěn správně. Soud proto rozhodnutí žalovaného zrušil pro nezákonnost dle § 78 odst. 1 s. ř. s. a v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Soud zdůraznil, že správní orgán je podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem soudu, že v posuzovaném období od 1. 4. 2015, a to i k datu vydání napadeného rozhodnutí 11. 5. 2022 byla žalobkyně postižena těžkým funkčním postižením orientace s nárokem na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem ZTP dle § 34 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“

12. Žalovaný závazný právní názor zdejšího soudu v citovaném rozsudku č. j. 19 Ad 20/2022-107 nerespektoval a dne 20. 11. 2023 požádal PK MPSV Praha o doplnění posouzení schopnosti pohyblivosti a orientace žalobkyně v období od 12. 5. 2022 k aktuálnímu datu jednání PK MPSV Praha a v napadeném rozhodnutí k tomu uvedl, že za situace, kdy posudkový závěr PK MPSV Praha hodnotící období od 12. 5. 2022 k aktuálnímu datu jednání PK MPSV Praha je odlišný od závěrů znaleckého posudku, hodnotící období od 1. 4. 2015 do 11. 5. 2022, požádal PK MPSV Praha o doplnění posouzení ve smyslu zdůvodnění tohoto odlišného hodnocení a následně pak požádal posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí v Plzni o vypracování srovnávacího posudku s posouzením od 1. 4. 2015 k aktuálnímu datu jednání posudkové komise. Jak plyne z odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný v něm polemizuje se závěry znalce MUDr. K., MBA a činí závěr, že

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

považuje posudky PK MPSV Praha ze dne 15. 5. 2024 včetně doplňujících posouzení a posudek PK MPSV Plzeň ze dne 19. 12. 2024 za jednoznačné, úplné a přesvědčivé a z těchto vycházel.

13. Podle ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. platí, že právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. V této souvislosti soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 305/2017-57, v němž Nejvyšší správní soud uvedl, že pro správní orgány jsou závazné všechny právní názory týkající se projednávané věci, které krajský (městský) soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil (viz Potešil, L., Šimíček, V. a kol.: Soudní řád správní, Leges, 2014, § 78). Nutnost respektovat závazný právní názor vyslovený správním soudem ve zrušujícím rozsudku plyne z ústavních zásad, explicitní zákonné dikce i konstantní judikatury správních soudů. Nerespektování závazného právního názoru má bez dalšího za následek zrušení nového rozhodnutí pro nezákonnost (viz např. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 29. 5. 1998, sp. zn. 7 A 56/1997, publikovaný v SJS pod č. 477/1999, nebo rozsudek NSS ze dne 18. 9. 2003, č. j. 1 A 629/2002-25, č. 73/2004 Sb. NSS). Vázanost právním názorem je oslabena pouze výjimečně, a to typicky v případě nových skutkových zjištění, změně právní úpravy nebo překonání předešlého právního názoru judikaturou (viz např. rozsudky NSS ze dne 23. 9. 2004, č. j. 5 A 110/2002-25, č. 442/2005 Sb. NSS, ze dne 18. 6. 2004, č. j. 2 Ads 16/2003-56, č. 352/2004 Sb. NSS, a ze dne 25. 5. 2016, č. j. 1 Azs 31/2016-36, konec citace. O žádnou ze situací zmíněnou Nejvyšším správním soudem, která by měla mít za následek oslabení vázanosti právním názorem zdejšího soudu v předchozím rozsudku se v posuzované věci nejedná.
14. Žalovaný nepřipustně postupoval v rozporu s ust. § 78 odst. 5 s.ř.s., které mu ukládalo respektovat právní názor vyslovený ve zrušujícím rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 8. 2023 č. j. 19 Ad 20/2022-107, který je závazným posouzením případu žalobkyně, který správní orgány musí respektovat. Žalovaný měl možnost brojit proti právnímu názoru vyslovenému v předmětném rozsudku zdejšího soudu kasační stížností, což ovšem neučinil. Postup žalovaného soud považuje za nepřipustný a v dané věci jej hodnotí jako libovůli žalovaného. Princip kasační závaznosti není samoučelný, jeho smyslem je rychlost a hospodárnost řízení, a zejména právní jistota účastníků. Případný nesouhlas správních orgánů se závěry správního soudu je ve vztahu k jejich vázanosti těmito závěry irelevantní (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 74/2017-28 ze dne 12. 4. 2017). V této souvislosti soud současně považuje za nutné zdůraznit, že zdejší soud předchozí rozhodnutí žalovaného zrušil podle § 78 odst. 1 s.ř.s., přičemž správní orgány nebyly vyzývány k zásadnímu doplňování a přehodnocování skutkových okolností případu, nýbrž k tomu, aby za situace, kdy znaleckým posudkem zpracovaným v průběhu správního řízení bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že v době vydání napadeného rozhodnutí, a to již od data 1. 4. 2015, byla celková schopnost orientace žalobkyně na úrovni těžké funkční poruchy orientace zakládající nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem ZTP dle § 34 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Konstatoval, že skutkový stav ohledně zdravotního stavu žalobkyně před správním orgánem nebyl zjištěn správně, a proto rozhodnutí žalovaného zrušil pro nezákonnost dle § 78 odst. 1 s.ř.s. V předmětném rozsudku zdůraznil, že správní orgán je podle § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán

právním názorem soudu, že v posuzovaném období od 1. 4. 2015, a to i k datu vydání napadeného rozhodnutí 11. 5. 2022, byla žalobkyně postižena těžkým funkčním postižením orientace s nárokem na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem ZTP dle § 34 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

15. Krajský soud proto rozhodnutí žalovaného zrušil podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, neboť žalovaný porušil povinnost podle § 78 odst. 5 s.ř.s. Shodně jako v předchozím rozsudku soud zdůrazňuje, že žalovaný je podle § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem soudu a musí respektovat již vyslovený závazný právní názor zdejšího soudu v předchozím rozsudku 19 Ad 20/2022-107 a v tomto rozsudku zrušujícím.
16. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšné žalobkyni osobní náklady v souvislosti s tímto řízením podle obsahu spisu žádné nevznikly. Žalobkyně byla v řízení zastoupena ustanoveným zástupcem a náklady takto vzniklé platí dle § 35 odst. 10 s.ř.s. stát.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30. 12. 2025

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně